ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

1 листопада 2017 року
№ 31 (31)

Урожай-2017

Плюси поля осіннього

Станом на 25 жовтня за підсумками збирання кукурудзи з площі 2,5 млн. га або 55% Мінагрополітики уточнило свій попередній прогноз урожаю на рівні 62 млн. тонн. Про це повідомив перший заступник міністра Максим Мартинюк під час наради щодо проведення польових робіт.

КУКУРУДЗИ на зерно намолочено 11,7 млн. тонн при врожайності 47,4 ц/га. (у 2016 р. – 58,3 ц/га). Основний фактор, що вплинув на зниження урожайності – недоотримання суттєвої кількості опадів у період вегетації культури, перш за все в зоні степу (Дніпропетровська, Кіровоградська, Миколаївська, Одеська області).

«Кукурудза та пшениця формують загалом вісімдесят відсотків валового збору, тому цей показник був вирішальним для узагальнюючого прогнозу. Врешті результат, хоч і менший за минулорічний, виявився кращим за попередні очікування, в першу чергу тому, що вплив погодних умов був нерівномірним»,- підкреслив Максим Мартинюк. Цей врожай є другим за обсягом за новітню історію України, поступаючись лише минулорічному рекорду.

Крім того, проводиться збирання соняшнику, який обмолочено на площі 5,5 млн. га або 93% до прогнозу, одержано 10,8 млн. тонн при врожайності 19,6 ц/га (у 2016 р. – 21,9 ц/га).

Цукрових буряків при прогнозі 318 тис. га зібрано на площі 213 тис. га або 67% - накопано 9,3 млн. тонн при урожайності 435 ц/га (у 2016 р. – 468 ц/га) та вивезено 7,6 млн. тонн.

Прес-служба Мінагрополітики.

3 приводу

ІНАКШЕ ПРО РИНОК ЗЕМЛІ НЕ ВАРТО І ЗАЇКАТИСЯ

Ми всі з вами свідки того, як ще недавно з усіх сил у Верховній Раді пропихали – продавлювали! – спочатку освітню реформу, а потім пенсійну, завершивши епопею судовою і щойно остаточно вбивчою медичною. Чого не зробиш, аби від МВФ - Міжнародного валютного фонду - діждатися чергового подаяння-мільярда доларів на харчування-розкрадання? У такому випадку благополуччя свого народу, інтелектуальний потенціал молодого покоління та спокійна старість людей пенсійного віку і здоров'я усіх разом узятих для нинішніх владців-«державотворців» нічого не варті. Як настільки дріб'язкові клопоти, що ними марно перейматися і морочити собі голови. Тим паче, в суди тепер простому люду і не ходити – грошей викинеш купу, а правди одначе не знайдеш. Хоч сьогодні ми хочемо звернути увагу на зворотний бік реформ антинародних, просто нищівних для українського люду: чи хоча би в одному випадку законодавці теперішнього розливу спробували запитати, а якої він думки про їхні долезгубні перетворення? Або чому проігнорували своїх же виборців-електорат і не захотіли слухати пропозицій та думок з «низів»? Якщо за Конституцією народ є джерелом влади в Україні, то перш, ніж затівати будь-які кардинальні зміни в суспільстві, необхідно через референдуми чи бодай опитування дізнаватися, чого ж насправді воліють і на що чекають співвітчизники – згодні?

У випадку із земельною реформою, котра тепер на черзі і котру ще дужче нав'язують теперішнім керманичам України всілякі іноземні «благодійники», й поготів необхідно отримувати згоду свого люду. Маємо на увазі реформу, пов'язану зі скасуванням мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Але ж ні - ніхто й слова про це не говорить. Боятьяться, що в даному разі точно не дістануть підтримки свого населення. Купити усіх людей так, як купляють голоси продажних депутатів, занадто обтяжливо та витратно і точно не вдасться, хіба це не ясно? То невже людям нашим, якщо справа дійде до непоправного, знову доведеться виходити на Майдан, щоб їх почули? Таке запитання ставимо не випадково. Справа у тім, що за авторитетними даними Інституту соціології НАН України, **у 1994 році 44 відсотка українців негативно ставилися до приватної власності на землю, у 2010-му 57.2 відсотка, а в середині нинішнього 2017 року уже 75 відсоткв українців виступають проти продажу земель аграрного виробництва. Тобто чимдалі більшає у нас противників обертання вітчизняних родючих чорноземів у товар. Причому 79% із решти 25-ти відсотків хоч і за продаж, але зауважують, що тільки не сьогодні – не за нинішньої корумпованої і ненажерливої влади, котра ладна і матір рідну, не лише землю, виставити на торги всьому світу. Отож народ український прозрів, до чого теперішні «вожді» ведуть і кому кланяються. Не народу, як має бути, а його величності долару. Уже все розпродали наліво й направо до цурки - тільки земля єдина і залишилася!**

Скажемо тепер більше: дозволити продавати-купувати землю за тими правилами, які явно чи приховано нині пропонуються – це фактично зрадити свій народ і своє селянство в першу чергу, а також державу загалом. Оскільки понад 60 з половиною мільйонів гектарів орних земель, з яких більш як 36 мільйонів унікальні чорноземи – це не просто величезне багатство, а золотий фонд, золотий запас українців усіх разом і кожного зокрема. Якщо розумно і винахідливо розпоряджатися усіма нашими угіддями, то Україна спроможна прогодувати 350 – 400 мільйонів чоловік. Знаючи, що уже сьогодні на планеті голодують мільйони й мільйони, а в перспективі, з приростом населення на Земній кулі, проблема виробництва продуктів харчування набуде глобальних масштабів, можна твердо казати, що сільське господарство неминуче стане найпотужнішим локомотивом розвою української економіки. Це якщо вона втримає контроль над своїми земельними ресурсами.

Але ж є інтереси і простих людей – селянських мас. Сьогодні у сільській місцевості у нас мешкає близько 6 мільйонів осіб. За експертними ж оцінками Всеукраїнського комітету захисту рідної землі, **«в разі впровадження ринку землі там залишиться тільки 250 – 300 тисяч робочих місць, буде ліквідовано 70% фермерських господарств і понад 80% малих і середніх агропідприємств – відтак потреба в численному населенні на селі відпаде, а значить, і в більшості самих сіл».** Іншими словами – обертання землі в товар відразу обернеться в знищення села як колиски української нації та бездонної криниці-відтворювача її генофонду. Тобто йдеться про зазіхання на весь наш народ. Задля чого – не важко здогадатися. Чи варто зайвий раз уточнити?

Продовження - стор. 4,5

Фейлетон

...знаємо тепер достеменно, що українські держиморди у всіх трьох гілках влади – тобто і у виконавчій, і в законодавчій, і у правничо-судовій – знайшли новий і надійний спосіб брати хабарі, розкрадати бюджети усіх рівнів, прикривати злочини і злодіяння, голосувати за потрібні олігархам і корупціонерам закони і так далі, і тому подібне. «Вигравай» їх в казино, лотерею чи у залах гральних автоматів – і з тебе як з гусака вода. Причому, Бендер хоч і хвалився, що лиш покажіть йому багатого чоловіка, як він відбере у нього гроші, одначе його мрія, що гроші ще й на блюдечку з голубою облямівкою той їх принесе, фактично не збулася. Силою довелося Остапу відбирати. А нашим чиновникам, депутатам, прокурорам, суддям якщо не на тарілочках, то у кейсах, перев'язаних голубими стрічками, приносять. Через це і у лотереях та інших азартних іграх простим смертним рідко усміхається доля, зате «вибраним» скільки завгодно. Скільки треба, стільки і буде усміхатися...

стор. 3

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Що сьогодні болить В иклики часу українцям?

Це зрозуміти неважко. Треба хоча б кілька зупинок проїхати у громадському транспорті. Або посидіти в черзі, оформляючи субсидію в соцзабезі… Найперше - це безправ'я, шалені ціни на все, військові дії на Сході країни, безробіття, беззахисність, відсутність впевненості у завтрашньому дні. А з настанням холодів ще й додатковий страх перед непомірними комунальними платежами.

Ніхто зі звичайних людей не говорить, де та як відпочивали влітку, на який концерт ходили, що будують чи що придбали, навіть тон розмов у більшості безрадісний, депресивний. Вся полеміка точиться навколо однієї думки - як вижити в такі часи лихоліття? Саме так: не прожити щасливо і заможно, а вижити.

Демографічна ситуація

Так історично склалося, що українцям доволі часто на різних етапах буття доводиться виживати. Народ пройшов через численні війни, революції, голодомори, організовані комуністичною імперією, тож навчився міцно триматися за життя.

- У 1931-му році в СРСР проживав вісімдесят один мільйон українців і тільки сімдесят сім мільйонів росіян, - заявив на презентації карти «Репресії проти українців в СРСР» **президент фонду «Україна-Русь» Ростислав Новоженець.**

За його словами, такі цифри вказані у книзі «На великой стройке», виданій 1931-го в Ленінграді (нині Санкт-Петербург). За наступні шість років кількість українців зменшилася на кілька мільйонів.

Зараз число жителів України підраховується Державною службою статистики. На сьогоднішній день враховують дані з усіх регіонів, окрім окупованого Криму та зони проведення Антитерористичної операції. Статистична динаміка останніх періодів свідчить про стрімке скорочення українців. Наприклад, у період з грудня 2015 року по січень 2016 року населення країни зменшилося на **14, 1 тисячу** осіб. **Кількість населення України на 2017 рік в Україні становить 42 451 761 осіб.**

На превеликий жаль, кількість українців через різні причини значно зменшилася і нині зменшується, тобто виживають, але ж не всі. Кажуть: дружній отарі і вовк не страшний. А якщо отара не дуже дружна і напало на неї кілька вовків!?

Чому наша країна бідна?

Україна залишається бідною, тому що її економіка побудована на корупційних монополіях. Таку думку в інтерв'ю «Прямому» висловив президент Центру економічного розвитку Олександр Пасхавер.

За словами експерта, європейські цінності в багатьох відношеннях протилежні українським цінностям виживання. Вони дуже прості – нікому не вір, державі як інституту не ймі віри. І засновані на тисячолітньому досвіді, в тому числі і на досвіді XX століття. Приховуй все, що в тебе є, а то відберуть. Не можеш приховати – збреши. Не можеш обдурити – підкупи. Це стратегія виживання, доволі ефективна, вона нам дуже допомогла. Ми створили тіньову економіку, гранді-озну, яка врятувала нас як соціум. Але вона ж навчила нас іще більше непослуху закону. За словами Пасхавера, дані обставини слугували створенню українського олігархічного капіталізму:

- Тому що мільйони людей кинулися робити маленькі монополії, щоб отримувати свою маленьку ренту. Маленькі олігархи домовилися з маленьким чиновником отримати невелику ренту і на ній жити. Не всім вдалося. Але у сотень тисяч вийшло. І це є наша соціальна тканина, в якій живемо. І так ми й живемо – хочемо цього чи ні – бо інакше не можемо себе захистити. Це те, що нам найбільше заважає і значить, що професіонали були замінені на «своїх». Тобто звичайні норми змінені на корупційні. Так вся економіка будується на монополії. А монополія – це просто бідність. І не треба думати, чому ми бідні. Ми тому і бідні.

Формування цінностей

Учасниця Несторівської групи, **соціолог Вікторія Бриндза** більше семи років досліджує цінності українського суспільства. Про те, які зміни у свідомості українців спричинила Революція Гідності, ціннісні пріоритети, про взаємодію суспільства з владою Вікторія Бриндза розповіла у інтерв'ю ZAXID.NET:

- Зміни цінностей важко помітити у короткотерміновому зрізі. Коли є певне потрясіння у суспільстві, чим у нас були Майдан і війна, то це може пришвидшити процес зміни цінностей, спричинити певний ціннісний струс. Коли в певної групи людей є можливість переосмислити певні речі і тоді, ймовірно, задати нові правила для всього суспільства. В ідеалі ці майданні зміни мали б перейти в уряд, він міг би певним чином перебудувати норми та правила, щоб зафіксувати ці ціннісні зміни в суспільстві.

Але в нас цей процес не завершився. Ми можемо казати – потужний ціннісний струс був, були роздуми, рефлексії, люди почали створювати ініціативні групи, але поки що ми не можемо стверджувати, що ці зміни закріпилися в норми, а отже, переросли у зміну цінностей. Однак у людей з'явився запит на новий суспільний договір, тобто людина вже не хоче бути гвинтиком, об'єктом чи одиницею, вона прагне бути суб'єктом: формувати рішення, розуміти процеси, наприклад, куди йдуть податки чи що таке бюджет…

Думки, думки…

Їхній розвій зараз у суспільстві надзвичайно великий. Люди говорять про своє бачення подій, що відбуваються в державі, оцінюють їх, критикують, аналізують, пропонують власні шляхи вирішення проблем. Можливо, це і є етап формування громадянського суспільства в українського народу.

- Твердять, що без допомоги МВФ ми не виживемо, - каже приємної зовнішності жіночка середнього віку в плацкартному вагоні поїзду Трускавець – Дніпро. - А я гадаю, що житимемо, ще й їм позичатимемо, якщо в наших олігархів витрусити все нажите «чесним, непосильним трудом».

- Так це вже було, в сімнадцятому (очевидно, мається на увазі Жовтневий переворот 1917 р.) все «витрусили», хіба простим людям це допомогло? - парирує їй огрядний чоловік.

- Перепрошую, за свої права треба боротися всім і постійно, - втручається у розмову інтелігентного вигляду молодий сусід, - європейцям нічого з неба само не падає. Вони просто не зупиняються у своїй боротьбі: підняли ціни – всі на вулицю з протестом; побачили намагання влади в чомусь обмежити їхні права – знову всі на страйк. Їх теж поливають з водометів, газом труять, кийками луплять, забирають до відділків поліції, а вони не мовчать. Бо добре знають: будь-якій владі дай послаблення, і вже завтра вона змусить тебе «затягувати паски».

- Та скільки ж можна «майданити»? І кому протестувати, скоро в Україні старе та мале залишиться, - сумно обізвалася старшого віку жінка навпроти. - Одні воюють, інші на заробітки у Європу поїхали. А дехто не знає, кому й вірити. Хіба то пенсійна і медична реформи? То ж швидше геноцид! Чому пенсійну реформу не прийняли тоді, коли колгоспи розпалися і люди на селі залишилися без роботи? Всі виживали, як могли, страхового стажу більшість селян не має, бо офіційної роботи чортма. Тільки обіцянками – цяцянками весь час перед виборами народні обранці нас «годують». А тепер умови для виходу на пенсію створили такі, що й дуба даси без пенсії.

- А медична реформа? - гнівно підтримала сусідка, що сиділа з нею поруч. Виходить, якщо грошей нема, то й близько до лікарні не підходь? Здихай мовчки вдома, бо ти бідний… І до цього було «добре», а тепер взагалі вивернули кожуха - відверто нас знищувати заходилися.

- Казали, що як об'єднаєтеся у громади, то манна небесна на нас посиплеться – стільки добра буде! Насправді ж за довідкою про склад сім'ї я двічі їздила, в черзі півдня сиділа! Була ж сільрада поряд, їхати не треба було і час втрачати. А ще зима попереду. Замети, бездоріжжя… Отакі «переваги» великих громад, - розпалилася ще одна учасниця розмови про наболіле.

- А чого варті захоплення урожаю рейдерами? Одні сіють, інші жнуть і управи на них немає! - в тон співрозмовникам додав статечний чоловік. - Таке було тільки в часи, коли татари на наші землі набігали. Стільки зараз тієї поліції наплодили, зарплати добрі їй дали, а захистити від свавілля хлібороба нікому! Треба було обирати тоді Чорновола, а не Кравчука, той би повів, куди треба.

У палку вагонну дискусію втягувалося все більше попутників, теми змінювалися миттєво. Та до медичної реформи поверталися знов і знов. Не дарма в народі кажуть: у кого що болить, той про те і гомонить.

Що ж насправді приготував нам уряд?

- Бачу одну найголовнішу задачу – дати старт медичній реформі. Хочу, щоб всі усвідомили – за консервацію існуючої системи ми платимо людськими життями. Це занадто висока ціна. Маємо забезпечити якісні послуги в наших лікарнях і гарантувати громадянам, що держава буде платити за кожне їхнє лікування. Маємо нарешті дати змогу лікарям офіційно отримувати достойні зарплати, - сказав Володимир Гройсман.

Після цього прем'єр звернувся до кожного народного депутата, закликавши об'єднатися, щоб розпочати «побудову якісно нової системи фінансування охорони здоров'я в країні».

Законопроект про медичну реформу розрахований на багатих жителів України. Якщо є гроші - йдеш і платиш, як у тебе їх немає - сиди і вмирай. Про це щойно заявила **голова КомітетуВР з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець**, відомий фахівець медичної галузі. За її словами, Мінохорони здоров'я не затвердило модель розрахунку собівартості медичної допомоги з однієї причини - щоб люди не побачили реальних цін. Перелік безкоштовних медичних послуг зумисне не оприлюднюють. Богомолець запевнила, якщо держава не візьме на себе лікування тяжких хвороб, то українці просто будуть вмирати:

- Я бачила ці ціни, вони жахливі й непідйомні для людей. Операція на серці, операція із заміни суглоба - це сотні тисяч гривень. Відбувається підміна понять цієї псевдореформи. Закон помилковий за своєю суттю. Він народився в гріху, парламент був зґвалтований. Цей закон внесли не через медичний комітет, його завели збоку, через комітет соціального захисту. Голосування сфальсифікували, тому закон не має права на життя.

А ще Богомолець заявила, що законопроект щодо сфери медицини, який запропонував уряд, не є реформою.

Кому вірити і чим обернеться для простого люду ця «реформа», покаже час. Райдужних перспектив щодо майбутнього медичного обслуговування у більшості населення не виникає.

Найбільше українці переймаються війною на сході України

Про це свідчать результати опитування, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології, повідомляє його прес-служба. Опитування проводилося з 20 по 29 травня 2017 року методом особистого інтерв'ю. Загалом опитано 2040 респондентів, що мешкають у 108 населених пунктах усіх областей України, окрім АР Крим та непідконтрольних територій Луганської та Донецької областей.

- Абсолютна більшість опитаних (72%) занепокоєна російською агресією на сході України. Також серед проблем, які найбільше турбують українців - рівень життя (60%), економічна ситуація (47%) та безпека України (21%), - йдеться у повідомленні.

Разом з тим, найменше українців турбує статус російської мови в Україні (1%) та відносини між громадянами різних національностей (2%).

Хто захистить інтереси українців?

Рейтинги найбагатших громадян держави, за версією «Forbes Україна», навіть тепер, за непростої ситуації на Сході, майже незмінні. Знайомі усій країні обличчя і прізвища доларових мільярдерів свідчать, що багаті у нас є. Та чи здатні вони поступатися власними фінансовими інтересами заради загальнонаціональних? Чи готові працювати на перспективу? З поточним рівнем ВВП Україна наздоганятиме сусідку Польщу десятки років. За даними Світового банку, ВВП на душу населення у 2016 році у Польщі становив 12,4 тис. дол., в Україні — лише 2,2 тис дол. Нині левова частка зробленого країною йде на виплату державного боргу, який становить близько 82% ВВП. Якщо не зможемо виплатити — будуть стягувати. Бразилія свого часу була вимушена продати свої ліси. Однак безвихідних ситуацій не існує. Крім власних інвесторів, які можуть стабілізувати економіку, є й закордонні. Хтось готовий вкладати в ІТ-галузь, хтось — у компанії, які працюють в сфері чистої енергетики, а це — мільйони євро. Однак щоб ці гроші зайшли в країну, хтось повинен захистити інтереси українського ринку і виступити гарантом інтересів інвесторів. Таким лобістом-гарантом і могла б до певної міри стати фінансова еліта. Головна проблема і, можливо, загроза України в тому, що ми не маємо еліти з віковим корінням, відповідно не маємо влади, відповідальної за майбутнє країни.

Колись в Україні була еліта — князівська, козацька. Саме ця верства українського народу створила низку відомих літописів, започаткувала друкарство, відкрила перші в Східній Європі академії у Києві та Острозі, створила визначні правові акти, зокрема Конституцію Пилипа Орлика та збірку законів «Руська правда». Існування справжніх провідників допомагає народу не втратити майбутнє, не асимілюватися і не деградувати. І, що важливо — не підкоритися іншому народу. Шукаймо цих провідників!

Підготував Григорій ЛУК'ЯНЕНКО.

Ви чули чи ще не чули, що конгресмени Сполучених Штатів вимушені були зібратися на термінову свою «сесію», щоб мерщій і назавжди заборонити народному депутату української Верховної Ради пану-радикалу Олегу Ляшку в'їзд у їхній знаменитий Лас- Вегас. Той самий Лас-Вегас, який для всього світу править за столицю азартних ігор. Там лік казино, гральних автоматів (не для дітей, ясна річ, а для дорослих балбесів), розважальних гральних яток іде не на десятки і навіть не на сотні, а на тисячі. Як і ресторанів, барів та нічних клубів. І готель на готелі. І на всякі смаки. Для всіх потреб і утіх. Одні там хворі на дикий азарт за лічені хвилини втрачають усе, що наживають тяжкими або й геть злочинними трудами, тобто цілі мільйонні та мільярдні статки, а інші за ті ж хвилини стають неймовірно багатими. Оскільки одні програють вмить мішки грошей, а інші – щасливчики – їх виграють. То щойно в Лас-Вегасі і оголосили тривогу, що ні за яку ціну не можна пускати до них лідера Радикальної партії України. Позаяк його поява майже зі стовідсотковою гарантією скінчиться ганьбою для всіх постійних клієнтів тамтешніх казино і гральних розваг. Усі вони залишаться з порожніми кишенями і гаманцями, а то й роздягненими до стану «у чому мама народила». Виграє гість у них усі долари до останнього центу! Останню вишукану сорочку зніме!

ДІАМАНТОВІ ВИЛА,

Фейлетон

або Не лише голота на вигадки хитра

А ВСЕ ТОМУ, що Олег Ляшко днями оприлюднив декларацію про власні прибутки. Поміж іншого «дріб'язку» на зразок котеджу з чималою земельною ділянкою під Києвом та шикарною квартирою у Києві, які разом оцінюються у кілька мільйонів, задекларував якісь там і півмільйона з 70-тисячним хвостом гривень, котрі наче виграв, беручи участь у розіграшах Національної лотереї. В яку саме грав лотерею, в «Супер-Лото», «Мегалот» чи «Кено», він не уточнював. Та знайшов за потрібне роз'яснити, що джекпоту виграти, на жаль, ще не судилося. Так, як пощастило недавно американці Мейвис Ванчик, яка одним махом відхопила на дурничку майже 759 мільйонів доларів, Ляшку не поталанило. Певно, джекпот чекає на нашого нардепа попереду. Позаяк 570 тис. отримав, вигравши аж тричі поспіль. Спершу збагатився на 283 з половиною тисячі, потім на 134 і нарешті на 153 теж майже з половиною. Ото удача так удача – правда ж? Не випадково говорять, що гроші люблять гроші. Що до багатих вони ідуть. То якої банері на Ляшка накинулися, якщо ж він народний депутат? Хіба вам не выдомо, що у нашій Верховній Раді через рік чи два після кожних чергових виборів не мільйонерів уже немає?! Депутатство – це дуже-дуже вигідний і прибутковий бізнес. Там твій голос інколи навіть і не мільйони, а й мільярди коштує, якщо хочете знати. Проголосуй, приміром, за медичну реформу, яка через десяток літ викосить усіх зайвих українців як якийсь на їх землі непотріб – і ти вже на коні. Себто при грошах. І доволі непоганих.

А на бідолашного пана-радикала дійсно таки накинулися, як із-за рогу. Спершу знавці-експерти розважально-грального індустрії, котрі авторитетно заявили, що виграти великі суми протягом одного календарного року тричі підряд – такого випадку у світі ще не було зафіксовано жодного разу. Тому цей унікальний факт з Ляшком гідний Книги рекордів Гіннеса. Але далі обізвалися і знавці-«теоретики», а з ними й багатолітні «практики» грального бізнесу. За їх підрахунками, і двічі озолотитися за короткий час може розраховувати лише один везунчик із 10 мільйонів гравців. І то тільки «за винятковим та рідкісним збігом обставин». Але ж це за точними математичними підрахунками, котрі не завжди, погодьтеся, співпадають з сенсаціями, на які напрочуд багатий наш дивний світ. Особливо сьогочасний український, де в останні роки мільйонери народжуються і ростуть, як гриби з води. Чи як той бур'ян, коли хай ніщо інше не родить, а чортополох пре, як навіжений. І хто скаже, наче народні депутати на цей рахунок антибожим помазанням не мазані?

Хоч одначе конкретно Олег Ляшко засумнівався, що усі його і його партії виборці повірять у настільки неймовірне диво. Тому негайно переорієнтувався і повідомив, що зовсім не Національна лотерея обернула його в мільйонери. Він, виявляється, давній і постійний клієнт букмекерських контор – знаходить час робити ставки на свої улюблені футбольні команди, коли вони проводять матчі у Лізі чемпіонів чи Лізі Європи. У даному разі ставив на перемоги перш за все українського «Шахтаря», а також англійського «Ліверпуля» - от і виграв. Що вам від нього ще треба? Олег Ляшко, якщо хочете знати, азартний чоловік від роду. Розповідає, що раніше, до депутатства, постійно пропадав у казино та інших гральних закладах. Траплялося, що «спускав» зарплату за зарплатою. Бо якою вона там була – не рівня ж нинішній депутатській. Та й коли обрали Радикальну партію на чолі з її лідером до парламенту, останньому стало дуже соромно своєї слави азартного гравця – через силу й через муки зав'язав з сумнівною звичкою. Покінчив з шкідливим минулим! Але ні-ні – та й згадає: то у букмекерів, як ви уже зрозуміли, ставить на футбольні команди, то заповнює картки Національної лотереї. Це для нього мов бальзам на душу. Адже зі своєю дружиною Росітою Олег Валерійович свого часу познайомився не десь у клубі, бібліотеці чи на танцях, а в залі гральних автоматів. Якщо так йому повезло у коханні, чому не повинно везти у «бізнесі»?

А тепер однак на щасливого народного депутата накинулися ще й люди у грізних погонах. Його винятковим везінням з виграшами зацікавилося, про що навперебій повідомили ЗМІ, Національне агентство з питань запобігання корупції. Нахваляється з'ясувати, чи правда це, що гральний азарт сприяв «суттєвим змінам майнових статків Ляшка». У нас, мовляв, не викрутишся, якщо насправді нечуваними виграшами приховує «прибутки», які зараз називають неправомірними. Гай-гай, а «професійні» гравці на це лише гучно розсміялися і в один голос заявили, що синиця славу розпустила, наче може море запалить – і чим це скінчилося, пригадуєте? Тільки слави й наробила, а сама, як відомо, з сорому сховалася кудись. Інша річ, що українські славні антикорупціонери при виконанні своїх професійних обов'язків діють практично за цим сценарієм, але крім останнього моменту – від сорому нікуди не тікають. Позаяк стільки б не хвалилися вони чи не нахвалялися, однак схопити за зябра Ляшка їм нізащо не вдасться. Як раніше з рук правоохоронців вислизнув цілий уже табун-косяк аналогічних щасливчиків.

Не вірите? Тоді слухайте. Тільки у нас на Дніпропетровщині кілька років тому задекларував110 (сто десять) тисяч виграних гривень голова Центрально-Міського у Кривому Розі суду Іван Биканов. Тоді теж намагалися докопатися, виграв він їх чи десь інакше узяв? Дідька лисого докопалися! Як і у випадку з начальником поліції Томаківського району Андрієм Марченком, котрий наче був виграв ще більше – 275 тис. Бо «перевірити як ймовірність, так і законність виграшів, а також здійснити моніторинг виграних матеріальних благ немає можливості». Чому? – запитаєте. А в Україні не передбачено і не затверджено порядку відстеження виплати виграних в лотереях, казино і гральних закладах грошей. І через те, що неминучі податки на виграші утримуються і сплачуються в бюджет організаторами лотерей чи ватажками грального бізнесу. Останні ж позбавлені навіть змоги доповідати про виграші своїх щасливих клієнтів, адже це наче «конфіденційна і комерційна таємниця».

Так що пан нардеп Ляшко не перший і, не сумніваємося, не останній. Ми вже й не пригадуємо до пуття, скільки ж в романі «Золоте теля» знав способів віджиму мільйонів у громадянина на прізвище Корейко Великий комбінатор Остап Бендер, поважаючи при цьому Кримінальний кодекс. Але знаємо тепер достеменно, що українські держиморди у всіх трьох гілках влади – тобто і у виконавчій, і в законодавчій, і у правничо-судовій – знайшли новий і надійний спосіб брати хабарі, розкрадати бюджети усіх рівнів, прикривати злочини і злодіяння, голосувати за потрібні олігархам і корупціонерам закони і так далі і далі, і тому подібне. «Вигравай» їх в казино, лотерею чи у залах гральних автоматів – і з тебе як з гусака вода. Причому, Бендер хоч і хвалився, що лиш покажіть йому багатого чоловіка, як він відбере у нього гроші, одначе його мрія, що гроші ще й на блюдечку з голубою облямівкою той їх принесе, фактично не збулася. Силою довелося Остапу відбирати. А нашим чиновникам, депутатам, прокурорам, суддям якщо не на тарілочках, то у кейсах, перев'язаних голубими стрічками, приносять. Через це і у лотереях та інших азартних іграх простим смертним рідко усміхається доля, зате «вибраним» скільки завгодно. Скільки треба, стільки і буде усміхатися.

Бо якщо гадаєте, неначе Олегу Ляшку єдиному серед народних депутатів везе вигравати у закладах Національної лотереї або в букмекерських конторах, то дуже помиляєтеся. Стало відомо, що і його колега з Блоку Петра Порошенка Павло Кишкар щойно виграв навіть більше від Ляшка – 1 (один) мільйон 200 (двісті) тисяч гривень. Та навіть у фракції Радикальної партії Ляшка знайшовся депутат, який значно обскакав, з дозволу сказати, шефа. Він виграв в лотереї цілих 9 (дев'ять) мільйонів 400 (чотириста) тисяч. Це депутат Олексій Ленський. Загадкове явище, скажемо вам, відбувається у нас, яке не вдається розгадати ні прокурорам, ні вченим, ні політикам, ні політологам чи аналітикам та спостерігачам порізно тв всім разом: найвезучіші в Україні на виграші дійсно міністри, їх заступники, слідчі та судді, ті ж нардепи нарешті. Якщо не їм щастить час від часу все більші і більші суми вигравати, то членам їхніх сімей точно. Дружинам, батькам та матерям, братам і сестрам, а при їх відсутності і дядькам та тіткам, племінникам – ну і знову і так далі.

А все це тому, що «лотерейний» спосіб збагачення насправді вигадали навздогін іншому не менш винахідливому та надійному, котрий на озброєння взяли ще раніше і з успіхом використовують до цих пір. Оскільки досі ніхто не ловить запопадливих нечестивців. Кажуть, що бідна голота на вигадки хитра. Е-е, куди хитріші скоробагатьки, яких розвелося в Україні від самого-самого її верху і до найвіддаленіших низів стільки, що вже й не розминешся. Приміром, нашому знаменитому земляку-опоблоківцю Олександру Вілкулу 25 мільйонів 800 тисяч гривень дісталося від рідної дружини. Він так і записав в декларації: «Подарунок дружини». Чи інший опоблоківець Михайло Добкін отримав теж в подарунок 10 мільйонів, але від батька. В обох же випадках це ж не 682 тис. грн, які дружина подарувала головному військовому прокурору України Анатолію Матіосу. Яке тут може бути порівняння, якщо нардепу од «Відродження» Євгену Геллеру ледве не 18 мільйонів від доброго і щирого серця подарувала сторонння проста українка на прізвище Фрідман. Побратим і колега Геллера також член фракції партії «Відродження» Олександр Біловол отримав подарунок, але уже від безіменної пенсіонерки – зате 3.7 млн. грн. Не мало і не багато, а півтора мільйона перепало в подарунок і нардепу від партії «Батьківщина» Вадиму Івенку - від рідного батька. Ігорю Артюшенку батько спромігся подарувати тільки 350 тисяч – хіба це гроші для таких людей, як наші депутати чи чиновники у владі? Як і 450 тисяч, котрі дісталися у подарунок від матері віце-прем'єру Павлу Розенку. Та навіть Генерального прокурора Юрія Луценка син презентував 119 тисячами гривень…

Чи не здається вам, що всі названі і не названі щойно «щасливчики» над нами сміються? Торік, як обухом по головах, приголомшили всіх українців своїми багатомільйонними доходами, внесеними у декларації. Куди пальцем не ткни у Верховній Раді, тим паче, Кабміні чи Адміністрації Президента, Верховному суді або Генеральній прокуратурі і тепер в Національній поліції, в численних службах та відомствах державної машини, нині і в Міністерстві оборони – неодмінно поцілиш в мільйонера на мільйонері. Бери нижче, область чи місто або й район – те самісіньке. Коли ж декларації наших сучасних вельмож ввели народ у шок, здавалося, що логічних наслідків – звітів, звідки взяли захмарні суми, та команди повернути їх туди, де взяли – не уникнути. Фортуни не сталося. Легким переляком усі вони відбулися. Так чом же тоді вагатися і стримуватися – мала купа у тебе, хапай ще! Виходить по суті щось потворне і таке, яке поза здоровим глуздом: обираємо ми і народних депутатів, і у владу «вождів» усіх рівнів та категорій ніби не для того, щоби вони пеклися за народ та його високий рівень життя, а для того, щоб плодилися в Україні неправомірні і загребущі мільйонери. Щоб все більше і більше їх ставало. Скажімо, не тільки українці, а люди уже в усьому світі знають, що наші співвітчизники отримують мізерні зарплати та пенсії, а за опалення у своїх домівках, електроенергію та газ платять мало не вдвічі більше, ніж все це насправді коштує. Бо платять не власним компаніям наче, а якимсь офшорним та зарубіжним. І що, це допомагає приводити до тями державників такого нині штибу? Та наш народ для них не вартий і ламаної копійки, коли мова йде про приплоди мільйонерів на душу вимираючих українців!

Тому залишається дивуватися, як це ще досі не застосовують прекрасний спосіб легалізації «загадкових» багатств і статків, який так і підказує давній ще радянський фільм «Діамантова рука». Пригадуєте комедію з Юрієм Нікуліним, Андрієм Мироновим та Анатолієм Папановим у ролях? Правда, тоді те, у що вони «вляпалися», було контрабандою. Але ж зараз цілком «законно» можна отримувати щедрі «подарунки» від зарубіжних «родичів» - від дядьків і тіток та від кого завгодно. Якщо у нардепів мало не через одного, у безлічі чиновників та стражів правопорядку і тих, що в судових мантіях, на відміну від усіх нас з вами ну дуже подарунко-спроможні батьки і матері, дружини і навіть діти, сини та дочки, то чому у них не повинно не бути встократ платоспроможніших родичів за межами України? Встократ благополучніших та заможніших для всього їхнього народу країнах, якщо їх порівнювати з нашою ненькою-Україною. Це ж настільки слушний метод узаконювати свої награбовані мільйони та уже й мільярди, що кращого ще треба пошукати! А пошукавши - не знайти! Обзаведеться ледве не кожен за такої «лафи» воістину діамантовими вилами, щоб і далі ними гребти величезні гроші. Чи цей спосіб ніяка уже не новина і не геніальна ідея, оскільки багатомільярдні транші Міжнародного валютного фонду, Світового банку та інших зарубіжних фінансових донорів давно розгрібаються «діамантовими» вилами тих спритних українських діячів усіх штибів, які навзамін свого, як на дріжджах, диво-збагачення влаштували відвертий геноцид власного народу?!

Микола ЯСЕНЬ..

! Де гроші говорять, там правда мовчить *Народна мудрість*

ІНАКШЕ ПРО РИНОК ЗЕМЛІ НЕ ВАРТО І ЗАЇКАТИСЯ

Продовження. Початок - стор. 1

З приводу

Під загрозою найбільше національне багатство України.

ТАК ОТ, є Українське товариство охорони природи, яке очолює професор, доктор економічних наук Василь Шевчук. Здавалось би, йому перейматися тільки екологічною безпекою та збереженням природних ресурсів. Цим і займається воно. А значить, що і збереженням родючості землі, оскільки знищувати той же гумус – така ж катастрофа для України, як і знищувати її сільський народ. Це на переконання Василя Шевчука взаємопов'язані речі і процеси, які нині дуже актуальні для нас. І далі він – увага! - ось що пише: «На сьогодні до впровадження ринку землі не готові ні населення, ні законодавча база. Лише українські олігархи і транснаціональні корпорації підготувалися. Ситуація нині така, що через різні тіньові схеми за безцінь 12 млн. га землі сконцентровано уже в руках олігархічних компаній, агрохолдингів та іноземців з 30 країн світу – в основному країн Європейського союзу, США і Китаю. Ці землі з легкістю можуть опинитися у власності іноземців. Той же Китай, приміром, в Україні планує збільшувати обсяги оренди землі, для чого формує спеціальний фонд у розмірі 400 мільярдів доларів». Ви зрозуміли? Одначе це ще й не все. Далі доктор економічних наук і професор Шевчук пише: «**У Європі один га землі коштує 30 – 40 тис. доларів. В Україні – 20 тис. гривень. Купівля-продаж-перепродаж її може дати тисячі відсотків доходу. Тому немає злочину, на який не піде капітал заради такого зиску. Середній прибуток товаровиробників з одного га ріллі в країнах Європейського союзу становить приблизно 500 євро. Використання наших угідь на сучасному європейському технологічному рівні ефективності забезпечить щорічно 16 і більше мільярдів євро загального прибутку**».

Звідси висновок, до якого приходить Василь Шевчук: «Спершу потрібно ретельно і виважено сформувати власну політику розвитку агропромислового комплексу, а вже потім переходити до обігу земель сільськогосподарського призначення. Їх власниками можуть бути тільки громадяни України, які живуть у сільській місцевості і професійно займаються агровиробництвом. **Майбутнє українського села - за фермерами, а не за олігархами. Держава повинна підтримувати аграрний бізнес селян та фермерів доступними кредитними ресурсами для розвитку і розширення виробництва та переробки продукції полів і ферм за європейськими технологіями».** Що не ясно, правда ж?

У Покровському районі нашої області живе, працює і зараз очолює два аграрні підприємства – «Зорю» у Гаврилівці і «Дібрівське» у Великомихайлівці – Анатолій Давидович Пучка. Обидва його товариства - багаторічні лідери за урожайністю та освоєнням дійсно сучасних методів господарювання.

- Земля має продаватися, - каже Анатолій Давидович. – Але покупець один-єдиний – держава. Щоб передавати землю в оренду та отримувати з неї ренту – дохід від власності в казну держави.

Тільки ж бо для цього якраз і необхідно напрацювати суто в інтересах свого народу практику використання родючих земель та вимагати суворого її дотримання. Щоб торгувати не угіддями, а тим, що наш сільський трудівник вирощуватиме на ній та перероблятиме на готову до споживання продукцію

Оце тільки й буде той цивілізований ринок, який виведе Україну на чільне і гідне для неї місце у світовому співтоваристві – згодні? Хто ж заперечує? Є, на жаль, такі. Це ті, що спішать поперед батька в пекло. Ні, самі воліють потрапити у рай, а у пекло стараються загнати поголовно все селянство. Тому мовчать, ніби не розуміють, що перш, ніж вводити обіг земель, треба прийняти купу дуже необхідних законів, не менше 12 – 15-ти, які купівлю-продаж візьмуть у чіткі, зрозумілі і прозорі рамки обмежень і дозволів та забезпечать повну гласність їх втілення. Причому прийняти ці закони Верховною Радою зовсім в іншому складі, без лобіювання інтересів олігархів. Зате, опираючись, як пише все той же доктор економічних наук і професор Василь Шевчук, на думки, потреби і волю селянського народу. А почати доводиться з іншого. З того, щоб – знову цитуємо Василя Шевчука – «попередньо оприлюднити імена нинішніх власників і орендарів величезних масивів, оскільки зараз інформація про них є закритою». І далі: «Провести інвентаризацію земель та визначити реальну оцінку вартості кожного гектара за світовими цінами». І останнє, що написав вчений: «Ринок землі потребує суспільного консенсусу та довіри до влади народу».

За останнє голосуємо обома руками. Позаяк нинішня влада в Україні немає ніякого морального права розраховувати на довіру співвітчизників. Є у Вовчанському районі на Харківщині агрофірма-фермерське господарство ім. Т.Г. Шевченка. Отакий цікавий статус у господарства. Досить сказати, що три останні роки вирощує на кожному гектарі озимого хліба по 80 центнерів з гектара. Його рентабельність тут навіть вища, ніж насіння соняшнику. Очолює фірму-ФГ Олег Миколайович Супрун. Отож з одного боку чоловік, який живе і постійно працює у селі. З другого - він доктор сільськогосподарських наук, професор двох агроуніверситетів. Тобто іменитий науковець. Супрун вважає, що «земля для українців понад усе, тому розпоряджатися нею українці мають усім миром, а не олігархи та послушні їм чиновники у владі й депутати в парламенті». І далі він не сумнівається, що «без обов'язкової норми в законі про те, що землю мають право купувати лише громадяни України, навіть розмов про реформу у цій сфері не варто заводити».

Але й це ще не все. Той же наш олігарх Коломойський теж начето має громадянство України. Та мешкає у Швейцарії та має, як уже не секрет, паспорти й інших країн. Звідси тверде переконання Олега Супруна, що «стати власником землі заслуговує лише той, хто володіє аграрною освітою або пропрацював у фермерському господарстві 3 – 5 років і зареєстрований та реально проживає на території, де хоче придбати земельну ділянку».

Тому давайте ситуацію із запровадженням ринку землі в Україні зведемо до спільного знаменника. Явно необхідний цивілізований ринок в інтересах передусім народу і самої держави. Ринок, який гарантуватиме раціональне і розумне, не хижацьке, а бережливе землекористування. Якщо хочете, таке, яке забезпечуватиме відтворення родючості наших земель. Друге: ринок має рішуче обмежити концентрацію значних масивів у володінні латифундистів та олігархів. Це з одного боку. А з другого - забезпечити розвиток фермерства – як малого, так і середнього сільськогосподарського виробника. Неодмінно ринок також має служити розбудові сільських територій та сільських населених пунктів усіх існуючих розмірів. Нарешті й бути гарантом національної і продовольчої, і державницької безпеки. Тому, щоб врахувати все це, всі ці вимоги, й поготів потрібен попередній всеукраїнський референдум, воля якого **для будь-якої влади закон.** А народ сьогодні однозначно наполягає на принципових умовах, без очевидності яких про ринок землі ні державникам у Кабміні, ні законникам у Верховній Раді, ні оточенню Президента дійсно не варто і заїкатися. Мова йде, як не сумнівається згаданий вище доктор наук і професор Василь Шевчук, про умови, котрі все ще в Україні в дефіциті. А саме: **чесна професійна влада, свідоме громадянське суспільство, належне законодавство та справедливе правосуддя і сумлінна правозахисна система, прозорість обігу земель, гарантований захист прав та інтересів не лише власників окремих земельних ділянок, але і прав спільної власності українського народу на природні ресурси та територію своєї незалежної держави. Ось так і не інакше. Крапка!**

Чи освітня, пенсійна і медична реформи поперед усіх жадань нашого народу своїми геноцидними жалами встигнуть винищити українців з пуп'янків і до найстаріших, що на своїй землі тут уже нікому буде жити? І якщо і живим ще, і мертвим та ненародженим ще тим паче вона уже ніби не знадобиться, то дістанеться нехай хоч комусь завгодно іншому? Чи як інакше все, що у нас нині відбувається, зрозуміти? Зате ж бо вторгують так вторгують за рідну землю порошенки, гройсмани, авакови та іже з ними - ціла зграя ненажерливих круків. А що своїх дітей прирікають жити-вікувати на чужині, і прийде час поховають не в землю рідних прадідів та дідів, це для них байдуже.

Микола ЯСЕНЬ.

При цій нагоді

Отже, якщо дійсно готуватися до цивілізованого, в інтересах свого народу ринку землі, то одна з обов'язкових умов його запровадження – завчасне й ретельне напрацювання відповідного законодавства. Щоб потім не кусати лікті та не чухати потилиці навздогін. А як переймається цим наша нинішня Верховна Рада? Перш за все вона поквапилася зареєструвати – ще у липні минулого року – під № 4010-А законопроект «Щодо вдосконалення правового регулювання користування земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (Емфітевзис)».

Що це таке – емфітевзис? Слово, яке одразу й не вимовиш, означає не що інше, як право користуватися чужою земельною ділянкою сільгосппризначення тривалий строк – від 30 і більше років. Це все одно, що ви передали свій пай на 49 літ – вважайте, що з кінцями. Оскільки, отримавши землю на третину чи й на половину століття, орендар фактично закріпить своє право володіти нею довго, а то і назавжди – поки або інак здохне, або падишах помре. Причому, умовами договору у цьому випадку передбачається один-єдиний істотний момент – плата за землю. Але тепер вона не прив'язується до грошової оцінки вашої ділянки. Сторони просто домовляються між собою довільно, скільки орендар має платити чи заплатити орендодавцю. Платити тому, що це у тому випадку, коли домовляються про щорічну плату. Але можна підписати угоду й про оплату «мішком доларів» по закінченню всього терміну оренди – себто як пройде 30 чи і більше літ. А можна зажадати у повній сумі попередню плату: сьогодні віддаєш в оренду – сьогодні і отримуєш за весь термін оренди. У першому випадку ще треба дожити до того часу, коли з тобою розрахуються, у другому - фактично продаєте свій пай і до кінця своїх літ забуваєте про нього.

Як не ховають за «мудрим» терміном емфітевзис явно підступну хитрість забрати у землевласників їхні паї-ділянки «на все життя», вона ж бо світиться наскрізь! І свідчить, що хто-хто, а олігархи та латифундисти в Україні готуються дуже спритно до скасування мораторію на продаж землі. Уже розставляють свої сільця, в які ловитимуть як велику, так і дрібну «рибку». Адже що значить орендна плата за домовленістю сторін?Регулювати «тарифи» держава не матиме ні змоги, ні підстав. А в судах конфлікти стосовно плати марно буде з'ясовувати – бачили очі, що підписували, їжте тепер, поки не повилазять.

Хоч готуються і більш суттєвіші пастки для власників земельних паїв. Той, хто візьме у вас в оренду ділянку на засадах емфітевзису, набуде права без вашого вже дозволу і вашої участі користуватися вашою ділянкою… продати третій фізичній чи юридичній особі. А той, хто мерщій купить у вашого орендаря право користуватися вашою ж землею, дістане змогу претендувати і на першочергове право її викупу собі у власність. Або заповісти право оренди вашого паю своїм родичам, близьким і нащадкам. А ще ж орендарю буде дозволено передавати чужі земельні паї банкам під заставу. І коли орендар-користувач вашою ділянкою не в змозі буде погасити таким ось чином взяту позичку, банку в свою чергу емфітевзис дозволить на свій страх, ризик і вибір продати право розпоряджатися вашою землею кому завгодно і кому забажає. Швидше тому, хто забажає або в змозі буде заплатити. У тому числі й іноземним компаніям та іноземним банкам. Коротше, піде ваша земля по руках – лови вітер в полі…

То тепер і скажіть на милість, чи можна довіряти нинішньому складу Верховної Ради, якщо вона ладна за вуха протягувати законодавчі акти, котрі нічого спільного не мають з потребами держави та її сільського населення? Чи ось показова «пригода» з законопроектом № 2028–А «Щодо врегулювання окремих питань правового статусу земель фермерського господарства». Один з його співавторів, народний депутат від партії «Батьківщина» Вадим Івченко щиро вважав, що нарешті вдасться ухвалити закон, який служитиме інтересам фермерських господарств. «Але після так званої його «підтримки» у залі ВР, - написав згодом Вадим Івченко, - наш законопроект так «удосконалили», що на засіданні парламентського Комітету з питань аграрної політики і земельних відносин я гнівно виступив проти прийняття документу у другому читанні і свій підпис як співавтор відкликав. Чому? Поправками та доповненнями депутати, які лють воду на млин олігархів чи тих, хто спить і бачить себе латифундистом, зуміли вимостити щілину для... розпродажу фермерських угідь. Оскільки ввели механізм переоформлення сільськогосподарських земель, які надані селянам для ведення фермерських господарств, та юридичним особам. Аграрним фірмам, скажімо, або товариствам. Отож ті й інші отримають можливості підім'яти у своє розпорядження який завгодно за обсягом земельний банк, щоби потім шляхом купівлі-продажу своїх майнових прав вигідно продати землі собі на втіху. Сконцентрувавши у своїх руках чималі земельні площі, товариства та інші сільгосппідприємства охоче закладатимуть їх і в банки під кредити. З усіма наслідками, які з цього випливатимуть. Агрофірма чи агротовариство може збанкрутувати або те й інше можна навмисне приректи на знищення – в обох випадках фермерська земля потрапить у полон банку і ніколи не повернеться уже назад».

Наша крапка у цій публікації – запитання вам: скільки ще будете обирати до парламенту України олігархів та їхніх прихвостнів? Чи не час перевагу віддавати не тим, хто роздає пригорщами гречку чи якісь «делікатеси», зате потім відверто насміхається й знущається над вами, а тим поміж вас, хто гречку і всяку іншу пшеницю сам сіє, вирощує і збирає та переробляє? Це якщо не хочете втратити останнє, що у вас ще залишилося – землю. Здоров'я і старість у вас нинішня Верховна Рада разом з нинішньою і виконавчою владою уже відібрали, як і у ваших дітей та онуків освіту. Тож хай тепер далі українські степи-чорноземи готують під розпродаж, не питаючись згоди і не чекаючи дозволу народу - чи як? Так і хочеться заспівати «Повстаньте, гнані і голодні!» - і далі за текстом.

М. Я.

Децентралізація.dp.ua

Довгоочікувана історична подія сталася - минулої неділі у дев'ятнадцяти об'єднаних територіальних громадах Дніпропетровщини відбулися перші вибори сільських голів та депутатів. Явка виборців, за даними Громадянської мережі «Опора», склала в середньому 48,2% і різниться від 67,2% в Юр'ївській ОТГ до 33,3% у Широківській. Вочевидь, відсоток реалізації громадянами свого конституційного права обирати місцеву владу показує ступінь довіри до неї. І демонструє «градус» напруги передвиборного протистояння.

Вибори: гостра потреба змін

Вкрай «гарячим» було голосування в Синельниківському районі, де жителі чотирьох громад – Славгородської, Зайцівської, Раївської та Ларіонівської – «відбилися» від неабияких потуг голови Синельниківської райради Юрія Мартиненка щодо створення єдиної Синельниківської громади. Надвечір 29 жовтня в ДВК № 120 505 Зайцівської ОТГ в селі Майське несподівано забігли два десятки молодих чоловіків в одностроях, почали бити вікна і членів комісії. Намагалися залити зеленкою бюлетені у виборчих скриньках, та це їм не дали зробити. Під час сутички двоє правоохоронців були поранені, зловмисники на семи авто з київськими номерами кинулися тікати.

Внаслідок оперативних дій обласної Нацполіції, за її даними, підозрювані в злочині 24 чоловіки затримані, в автомобілях знайдена зброя. Одразу у всіх дільничних комісіях Дніпропетровщини наряди поліції з охорони були подвоєні. Організатори зухвалого злочину в Майському встановлюються, затриманим зловмисникам «світить» від 7 до 12 років позбавлення волі за ч. 3 ст. 157 ККУ «Перешкоджання здійсненню виборчого права».

На виборах зберегли свої позиції лідерів громад голова Славгородської селищної ради Василь Сороковський, голова Петриківської селищної ради Ольга Гавриленко. У Китайгородській ОТГ з незначною перевагою в 13 голосів переміг голова Царичанської РДА Сергій Турський, якому закидають використання адмінресурсу.

- Сергій Турський три роки був депутатом Царичанської райради, і ями в центрі Китайгорода як були, так і є, - коментує подію пенсіонер Анатолій Білокінь. - А тут раптом перед виборами заходився і дорогу грейдерувати по вулиці Зеленій, і паркан оновлювати на центральному кладовищі, і дітей Китайгородської та Рудьківської шкіл безкоштовно возити в цирк Дніпра. Що стоїть за цією «щедрістю», яка суперечить закону?

Щойно про необхідність зміни виборчого законодавства заявила Громадянська мережа «Опора»:

- Перебіг виборчого процесу 29 жовтня засвідчує гостру необхідність внесення змін до чинного законодавства. Воно має перекрити підкуп виборців, використання адмінресурсу, непрозорість фінансової сторони кампанії.

Відтепер слово за народними обранцями, яких до плідної праці спонукають і протестні акції під стінами Верховної Ради, що тривають з 17 жовтня.

Остап ВЕРНИГОРА.

Виборча дільниця у Майському після нападу.

! Без землі нема волі

Панас Мирний

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

«Бронь» для 45-річних

Гаряча тема

З січня 2018 року держава вводить для українських роботодавців нові правила прийому працівників. У штаті кожного підприємства має бути квота для співробітників 45 років і старше в розмірі чотирьох відсотків від загальної чисельності. За словами міністра соцполітики Андрія Реви, ця норма вводиться в зв'язку з пенсійною реформою. Експерти кажуть, що це суттєво не вплине на ринок праці, але в окремих сферах таку вимогу виконати буде складно.

ЗА

За словами Реви, багато роботодавців відмовляються брати на роботу людей передпенсійного віку. «Ми це питання вирішимо за допомогою введення мінімальних квот. Щоб в кожному трудовому колективі чотири відсотки працівників були віком від 45 років і старше. І стежитимемо через Держслужбу праці за тим, щоб норма дотримувалася», – сказав Рева.

Керівник секретаріату Ради підприємців при Кабміні Андрій Забловський зазначив, що в світі зміщується поняття «старість» в бік збільшення віку, тому зараз людина в 45 років і старше не видається неконкурентоспроможною. «Думаю, що ця норма не стане обтяжливою для бізнесу. Будь-яка норма обмеження, в тому числі за віком – це дискримінація, яка законодавчо заборонена», – резюмував Забловський.

З ним не згоден заступник голови Держслужби зайнятості Сергій Кравченко: «Проблема з працевлаштуванням тих, кому 45 років і більше, дуже серйозна. Ця тенденція прийшла до нас із США, де давно вважається, що людину старше 35 років навчити чомусь новому складно. Так, не брати на роботу через вік заборонено законодавчо, але на практиці роботодавці під будь-якими приводами намагаються не брати тих, кому під 50 і більше, навіть не хочуть розглядати резюме. Тому квоти дадуть віковим претендентам шанс хоча б потрапити на співбесіду, довести свою кваліфікацію».

ПРОТИ

HR-експерт порталу rabota.ua Тетяна Пашкіна каже, що квотування має і мінуси. Наприклад, літні працівники можуть почати зловживати, мовляв, мені більше 45 років, тому ви хочете мене звільнити.

«Головна небезпека нового квотування, щоб не вийшло, як з робочими місцями для інвалідів, яких, нагадаю, має бути на підприємстві не менше чотирьох відсотків штатної чисельності, інакше фірма платить штраф у розмірі середньомісячної своєї зарплати, - аналізує Пашкіна. – У підсумку маємо ситуацію, коли багато людей з інвалідністю не шукають роботу, а просто віддають трудову, числяться, припустимо, прибиральницею і отримують мінзарплату. Держава повинна не квоти вводити, а зробити так, щоб людей передпенсійного віку було вигідно брати на роботу. Наприклад, повертати фірмі частину податків за такого працівника».

Керівник HR-департаменту великої фармкомпанії Анастасія Дмитрук проти огульного введення квот незалежно від типу виробництва і розміру бізнес-структури: «Якщо це буде по аналогії з інвалідами, то постраждає малий і середній бізнес, оскільки на 8-25 співробітників буде покладено одного працівника старшого віку. А, наприклад, в ІТ-сфері переважно працює молодь до 35-40 років, в карго-компаніях, де потрібна фізична сила, теж. Ці структури просто не потягнуть ще одну «мертву душу», крім інваліда, якщо він тільки числиться в штаті, а не реально працює».

«ДИВЛЯТЬСЯ НА ВМІННЯ, А НЕ НА ВІК»

Експерти впевнені, що вимоги до вікового квотування буде виконати набагато легше, ніж за інвалідами, яких в країні менше 8% (до 3 млн. осіб). 45-річних працівників приблизно вдвічі більше, і вони можуть реально працювати, а не просто числитися.

«У фармакологічній промисловості, наприклад, затребувані люди старшого віку, вони мають достатню кваліфікацію і солідний досвід, щоб скласти конкуренцію молодшим претендентам на місце, – каже Дмитрук. – Але в інших сферах може бути складніше».

За словами Пашкіної, старше покоління вже переважає в промисловості, освіті, медицині, соцслужбі, де не найвищі зарплати. «На виробництві взагалі дефіцит кадрів, там дивляться на рівень кваліфікації токаря чи інженера, а не на його вік», – навела приклад Пашкіна.

Сергій Кравченко каже, що багато 45-річних і старше самі винні в своїх проблемах, оскільки не хочуть освоювати нові технології: «Через службу держзайнятості шукають місце чимало бухгалтерів, які не знають сучасних систем бухобліку і не хочуть перенавчатися. Навряд чи їм допоможе введення квот».

П'ятого вересня Верховна Рада проголосувала за законопроект №3491-д, поклавши початок реформі освіти, а 25 вересня його підписав Президент П. Порошенко. Які зміни у зв'язку з реформою шкільної освіти чекають на учнів, їхніх батьків та вчителів у найближчі 10 років.

Що має змінитись у найближчі десять років

Дванадцятирічне навчання поділяється на три періоди

Від 2027 року в українських школах повинні запровадити 12-річне навчання, яке поділятиметься на три періоди:

- 4 роки початкової школи;
- 5 років базової середньої школи (гімназії, причому відбір до гімназій скасують);
- 3 роки профільної середньої школи.

Старша профільна школа матиме ліцеї академічного та професійного спрямування.

В академічних ліцеях учні поглиблюватимуть знання для вступу до вищих навчальних закладів.

У професійних ліцеях, крім загальної середньої освіти, вони отримуватимуть першу професію.

Після завершення кожного з рівнів результати оцінюватимуться шляхом державної підсумкової атестації, яка може здійснюватися у вигляді зовнішнього незалежного тестування. Однак для учнів молодшої школи така атестація здійснюватиметься лише для моніторингу.

Початкова і базова середня школа можуть бути як частинами одного навчального закладу, так і різними навчальними закладами. Водночас планується, що профільна школа від 2027 року, коли з'явиться 10 клас учнів, які навчалися за новою системою, буде відділена від гімназії.

Нова українська школа дозволить перейти від чотирирічного до трирічного бакалавріату у ВНЗ за більшістю спеціальностей.

Мова навчання

За словами міністра освіти Лілії Гриневич найбільш конфліктною в освітній реформі стала стаття про мову викладання.

Йдеться про гарантії гарантованого Конституцією права нацменшин на навчання рідною мовою і водночас надання їм можливості оволодіння українською мовою.

За словами міністра, рішенням стало плавне збільшення кількості предметів, які викладаються українською, з середньої школи.

Передбачається, що спочатку діти нацменшин вивчатимуть предмети рідною для себе мовою, у 5-9 класах буде вводитися кілька предметів українською мовою викладання, «а у старшій школі це можуть бути майже всі предмети українською», розповіла Гриневич.

Такий сценарій передбачений для всіх нацменшин, у тому числі і для шкіл з виняткова російською мовою викладання.

Можливість навчатися вдома

Новий закон передбачає кілька форм навчання вдома:

- дистанційне навчання - коли учень навчається у школі через інтернет;
- екстернатне навчання, яке передбачає самостійне оволодіння навчальним матеріалом;
- сімейне або домашнє навчання, коли освіту забезпечують батьки;
- педагогічний патронаж - якщо дитина через стан здоров'я не може відвідувати заняття у школі, за нею закріплюють вчителя, який навчає її вдома.

Однак у будь-якому випадку, щоб перейти в наступний клас, школяр має пройти оцінювання.

Нова система контролю якості освіти

Місцеві органи влади втратять право контролювати освітній процес, у їхніх повноваженнях залишиться виключно створення відповідного освітнього середовища.

На базі Державної інспекції навчальних закладів буде створено незалежний орган – Агентство забезпечення якості освіти. До його повноважень належатимуть питання акредитації освітніх закладів (крім вищої освіти). Регіональні підрозділи Агентства, що будуть абсолютно незалежними, забезпечуватимуть фахове інспектування закладів освіти.

Єдиним державним заходом планового контролю над школою буде інституційний аудит закладу освіти, який відбуватиметься раз на 10 років.

Такий аудит у винятковних випадках можна буде провести у позаплановому порядку.

Державна служба якості освіти також отримує повноваження звертатися до судів з позовами, наприклад, якщо класи переповнені чи місцева влада не створює нормальні умови для роботи і навчання дітей.

Зарплати і нова система мотивації для вчителів

Прийняття нового закону передбачає підвищення мінімальної заробітної плати вчителів до чотирьох прожиткових мінімумів (на даний час прожитковий мінімум становить 1684 гривні) для працездатних громадян поетапно до 2023 року.

Запроваджується система добровільної зовнішньої незалежної сертифікації вчителів - перевірки педагогів на володіння предметом, уміння спілкуватися з дітьми та використання сучасних методик компетентнісного навчання (навчання через діяльність, формування критичного мислення, організація роботи у групах, проектна робота тощо).

Вчителі, які успішно пройдуть цю сертифікацію, отримуватимуть 20% надбавки до зарплатні.

Крім того, вчителі зможуть самі обирати місце та форми підвищення кваліфікації, яку можна буде отримати на тренінгах, у профільних установах та інших навчальних закладах.

Загальна кількість годин для підвищення кваліфікації вчителя впродовж 5 років не може бути меншою 150 годин. Де саме проходити підвищення кваліфікації та в який час, вчитель має обирати самостійно, підвищення кваліфікації вчителі будуть зобов'язані проходити щорічно.

Підвищення кваліфікації вчителів фінансуватиметься з держбюджету, навіть якщо педагоги оберуть платні курси.

Педагоги також зможуть працювати за розробленими ними освітніми програмами або використовувати типову програму, надану Міносвіти. Держава оцінюватиме лише результати навчання, а шлях їх досягнення вчитель зможе обирати самостійно.

Фінансова прозорість

Кожен навчальний заклад муситиме оприлюднювати інформацію про надходження усіх коштів, а також їх призначення на своїх сайтах або на сайтах місцевих управлінь освіти.

Батьки бачитимуть, скільки та на що витрачає коштів держава, та зможуть контролювати використання своїх благодійних внесків.

Крім того, новий закон дозволяє робити цілеспрямовані благодійні внески на користь певної школи.

Можливість участі батьків у піклувальній раді

Батьки школярів зможуть брати участь у батьківській або піклувальній раді.

Однак повноваження батьківської ради наразі не деталізовані і мають визначатися окремим законом та статутом школи.

Водночас у законі описані повноваження піклувальних рад.

Піклувальна рада може брати участь у визначенні стратегії розвитку школи та контролювати її виконання, залучати додаткове фінансування, контролювати кошторис, вносити рекомендації, які директор зобов'язаний розглянути, а також вносити засновнику школи подання про заохочення або відкликання керівника.

Учасники цієї ради також зможуть брати учать у роботі колегіальних органів (основний із них - Педагогічна рада) з правом дорадчого голосу та у призначенні керівника школи – вони мають бути членами конкурсної комісії, яка обиратиме директора.

Кетяги калини для здоров'я людини

Багато кому знайомий цей декоративний чагарник. Сьогодні вже виведені сорти калини з більшими плодами, ніж у дикої форми, і менш гіркими на смак - Осінній дарунок, Тайгові рубіни та інші. Вирощують цей чагарник майже повсюдно, за винятком Крайньої Півночі.

На порі, на часі

КАЛИНА віддає перевагу сильно зволоженим напівтінистим місцям з оптимальною кислотністю ґрунту 5,5-6,5. Кущі калини розміщають у саду на відстані 2,5-3,5 м один від одного. Кращі результати плодоносіння виходять при посадці групою (не менше двох-трьох екземплярів), щоб забезпечити перехресне запилення.

Калину розмножують насінням, живцями та діленням куща. Насіння висівають восени або навесні на глибину 3-4 см. Живці заготовлюють на початку липня з пагонів поточного року, кожний з двома міжвузлями. Нижній зріз роблять навскіс і видаляють листя, верхнє листя укорочують наполовину. Живці ставлять на 16-24 години у розчин гумату натрію (100 мг на 1 л), потім обполіскують і саджають у парник. Укорінені живці залишають на тім же місці до наступного року (уже без укриття). Навесні їх пересаджують на постійне місце, заглибивши кореневу шийку на 5-7 см, рясно поливають і мульчують перегноєм. Через 2-3 роки кущі плодоносять. Калина - вологоі світлолюбна рослина. Догляд за нею нескладний. Обрізку калини здійснюють з метою санітарного прочищення, омолодження і формування крони. При санітарній обрізці чагарників систематично видаляють сухі, обламані та хворі пагони. Усі калини мають тривалий період росту пагонів, довговічність її стовбурів - більше 30 років. Тому омолоджувальну обрізку на калині виконують не частіше, ніж через 5-7 років. Вирізують старі гілки до місця появи стеблової поросли, залишаючи близько 20-25 міцних і великих пагонів. Таке проріджування крони калини можна виконати взимку або ранньою весною, на початку квітня. Кожної весни землю навколо кущів перекопують і вносять органічне добриво.

Калина широко використовується в декоративному садівництві. Цілющі властивості калини відомі давно. У сучасній медицині в лікувальних цілях використовують кору й плоди. Кора містить смоли, сапоніни, кумарини, різні кислоти. Екстракт і відвар кори застосовують як кровоспинний засіб. Відвар використовують як заспокійливе при епілепсії та неврозах (2 ст. л. на 200 мл води). Приймають по 1/2 скл. 2 рази на день.

Настій з плодів - вітамінний, загальзміцнювальний, потогінний та проносний засіб. У традиційній медицині плоди калини протирають з цукром або готують з них варення (краще на меді) і вживають при кашлі, ангіні, жовтяниці, діатезі. Заварюють чай із сухих плодів (1 столова ложка на склянку окропу).

Плоди краще сушити відразу в печі при температурі 60-80°С, не допускаючи підгорянння. Після сушіння їх відокремлюють від плодоніжок. Зв'язані в пучки ягоди можна сушити на горищі (на відкритому повітрі ягоди склюють птахи). Для вживання у свіжому вигляді або для заготівель ягоди можна залишати на кущах до зими, захистивши від птахів. Після декількох заморозків гіркота майже пропадає, ягоди стають смачнішими, і їх можна їсти сирими.

У випадку раннього збору для зменшення гіркоти ягоди можна потримати в морозильній камері. Зрізана калина у гронах зберігається в холодильнику (або в іншому прохолодному місці) кілька місяців.

В Україну насувається епідемія

На грип та гострі респіраторні вірусні інфекції в Україні за тиждень захворіли понад 140 тисяч осіб. Смертей через ускладнення від грипу протягом цього тижня не зареєстровано. Про це повідомляє прес-служба Міністерства охорони здоров'я. Найвищий показник захворюваності зареєстрований в Київській області (659,9 на 100 тисяч населення), а найменший – в Одеській області (152,1 на 100 тисяч населення).Додамо, що сезон захворюваності на грип та ГРВІ розпочався в жовтні та триватиме до травня 2018 року.

Сім міфів про грип

1. Гаряче молоко «продовжує» застуду?

Дивлячись чим. Один з головних міфів при домашньому лікуванні застуди – відпоювати гарячим молоком. Як розповіла фармаколог, кандидат біологічних наук, молочні білки – казеїни – утворюють в організмі сполуки, що заважають руйнуванню і видаленню вірусів. Тобто виходить, що молоко і молочні продукти тільки допомагають простудним вірусам міцніше закріпитися у тканинах бронхів і легень, що абсолютно суперечить якнайшвидшому одужанню. Так що на період хвороби краще не налягати на молочку. Зате після хвороби, коли треба буде відновлювати мікрофлору після жмень ліків, ласкаво просимо на кефір і натуральні йогурти.

2. Фатальні булочки

Також не варто часто і багато радувати тих, хто грипує, солоденьким, особливо тістечками з кремом і здобними булочками, додає експерт. Швидкі вуглеводи і цукор, що містяться в таких продуктах, збільшують в'язкість, даруйте, слизу в організмі. А цей факт при застуді може бути дуже небезпечним, навіть фатальним – якщо не буде нормального відтоку слизу, підвищується ризик гайморіту, бронхіту і навіть пневмонії (ну зрозуміло, якщо не виходить відкашлятися нормально, вся зараза пробирається глибше).

Також на перетравлення жирної їжі витрачається занадто багато енергії і часу. А всі сили організму повинні бути спрямовані на боротьбу з інфекцією. Так що і кількість наваристих страв зводимо до мінімуму. Зате налягаємо на продукти, які легко перетравлюються, багаті клітковиною і не затримуються в кишечнику: тушковані овочі, варена і тушкована риба, нежирна курка. Також віруси застуди та грипу бояться лужного середовища, так що пийте більше мінералки типу нарзану або боржомі, вона також допоможе вивести ліки з печінки (наприклад, парацетамол, що входить в більшість протизапальних засобів).

3. І апельсини не допоможуть

Ще одну нашу традицію – приносити до ліжок хворих апельсини-мандарини цілими кілограмами – не надто схвалюють фахівці. Справа в тому, що найперші ліки від температури і запалення – аспірин, якщо немає протипоказань, так чи інакше беруть його при застуді багато і часто. Так ось фруктові кислоти, що містяться в цитрусових, пояснює фармаколог, втручаються в структуру ацетилсаліцилової кислоти (аспірину) і порушують її всмоктування. Тобто, простіше кажучи, якщо ви приймаєте аспірин, не треба налягати на апельсинки-мандаринки, а то ліки буде діяти слабкіше. До того ж надлишок кислот ще й на шлунок недобре діє.

4. Чай з малиною може зашкодити серцю

У малині дійсно міститься невелика кількість саліцилової кислоти. Тому за своїми властивостями заварені ягоди малини або варення з неї (в меншій мірі) має жарознижуючу і потогінну дію. Але при цьому малина протипоказана при захворюваннях серця – може викликати аритмію, а також знижує роботу нирок.

До того ж балуватися чаєм з малиновим варенням небажано тим, хто приймає антикоагулянти – препарати, що розріджують кров (наприклад, аспірин, варфарин, тромбо-асс). Це може викликати слабкість, запаморочення і навіть кровотечі з носа, наприклад. З тих же причин не варто поєднувати малину з аспірином.

5. Кутатися в ковдру і потіти – шкідливо

Як розповів нам отоларинголог, лікар вищої категорії, зариваючись під теплі ковдри, ми штучно підтримуємо високу зовнішню температуру, що дає збій нашій власній терморегуляції. Через це збільшується навантаження на серце і судини, що може викликати серцебиття, задишку і навіть стрибки тиску.

До того ж температуру цим способом не зіб'єш. Навпаки, м'яко знизити її допоможе обтирання прохолодною водою (можна з додаванням столового оцту) і холодний компрес на лоб.

І взагалі, коли ви хворієте, немає сенсу кутатися, достатньо одягу, в якому вам комфортно. Адже, спітнівши, ми ризикуємо підхопити ускладнення, бо стаємо схильні до будь-якого протягу.

6. Прогрівання посилює запалення

Відомий народний спосіб, коли радять прикладати до хворого місця зав'язану в хустинку нагріту на сковорідці сіль або гаряче варене яйце, може серйозно нашкодити. Ударне прогрівання тимчасово зніме біль, але зіграє тільки на руку запаленню, особливо якщо воно в гострій і, тим більше, гнійній формі.

Коли розвинувся гострий гайморит або фронтит, пазухи носа забиті гноєм, нагрів тканин може призвести до того, що інфекція швидко поширюється і може навіть зачепити мозок.

При фолікулярній ангіні також не варто посилено прогрівати розпухлі миндалини. Зате бажано більше пити і частіше полоскати горло відварами і настоями. Простіше кажучи, змивати мікробний шар з мигдалин, щоб не дати їм поширитися далі по гортані. Але питво і полоскання не повинні бути гарячими – гаряче дратує і без того постраждалу слизову.

Також небажано прогрівати суглоби при загострені артриту. Нагрівання шкіри активізує і розширює капіляри, грубо кажучи, кров приливає до хворого місця. А це призведе до того, що набряк і запалення тільки посиляться.

7. І постільний режим не так вже потрібний

Абсолютно ні до чого «приковувати» хвору людиниу до ліжка. Справа в тому, що при тривалому лежанні знижується вентиляція легень і бронхів, у них можуть початися застійні явища. А враховуючи те, що інфекція має властивість «спускатися» зверху вниз по дихальних шляхах, ризик отримати бронхіт або запалення легенів вище у тих, хто «перележує» грип, не вилазячи з ліжка, каже отоларинголог.

Так що бродити по квартирі і робити якусь не особливо енерговитратну домашню роботу застудженому не забороняється, тільки не з босими п'ятами. А ось чого варто реально побоюватися, так це протягів.

8. Курячий бульйон – як і раніше в тренді!

Ще один «бабусин» засіб при застуді і грипі – курячий бульйон. Над ним вчені не сміються, а дуже навіть поважають (звичайно, якщо він з курятини хорошої якості, а не з пернатого монстра, обколотого гормонами росту). Наприклад, доктор з медичного центру Університету штату Небраска, розглянувши наваристий курячий суп під мікроскопом, прийшов до висновку, що бульйон гальмує рух нейтрофілів – клітин, які ініціюють запалення при попаданні в організм інфекції. Так що, простіше кажучи, якщо ви відчуваєте, що застудилися, наверніть в перші ж години курячого супу, є шанс, що не розхворієтеся.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1783931. Тираж 10000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

З діда-прадіда

Диво дивнеє – витинанка

Витинанка - вид українського народного декоративного мистецтва. Назва походить від слова - «витинати», тобто «вирізати». Це орнаментальні прикраси житла, ажурно або силуетно витяті ножицями, вирізані ножем з білого або кольорового паперу. У давнину такі вироби використовували для оздоблення стін, вікон, полиць, груб, печей. Як правило, традиційна витинанка містить сюжет - за нею можна було прочитати, що відбувається в селі, хто народився, де весілля, які були свята.

ПЕРШІ витинанки з'явилися у VII-XII столітті у Китаї, на батьківщині паперу. Напередодні свята весни китайські жінки наклеювали на вікна традиційні паперові узори, сюжети у вигляді драконів, квітів, різних символів. У Західній Європі витинанки були подібні до графічних зображень, це були аплікації на одному цілому аркуші паперу. Слов'янські народи використовували витинанку здебільшого як декоративний елемент в народних традиційних орнаментах. Зустрічаються витинанки у артефактах кочових народів Алтаю, на півночі Європи, Балканах і в слов'ян.

В Україні попередниками цього виду мистецтва були витинанки зі шкіри, тканини. Відомий всім кептар і донині, крім рясної вишивки, щедро обшивається різними вирізаними зі шкіри деталями. На Полтавщині до середини XX століття верхній жіночий одяг-юпка декорувався аплікаціями з оксамиту або іншої тканини. Часто це були зображення дерева життя, симетричних стилізованих галузок, декоративних елементів. Перші паперові витинанки з'являються в Україні у XVII – XVIII столітті. Це були підкладки для печаток, так звані «кустодії». Коли у середині XIX століття папір стає досить дешевим, прикраса-витинанка надовго входить у побут міщан та селян. Її можна було бачити у хатах на вікнах, стінах, сволоках, на печі. Іноді вона замінювала собою настінні малюнки. Витинанка стала популярною прикрасою українського житла.

При всій подібності, витинанки різних місцевостей мають самобутні риси, притаманні лише певному регіону. Так, витинанки західних областей розмиті та дрібно орнаментовані, як і писанки та рушники. Подільські витинанки продовжують традиції народних килимів, гончарних розписів, вишивок. Витинанки Дніпропетровщини перегукуються з петриківським розписом та в кожній паперовій прикрасі проглядається обличчя окремого майстра як творчої особистості.

На свята українці виготовляли особливі витинанки: у вигляді сніжинок-зірочок, хреста, у вигляді барвінку чи постатей ангелів. Витинанка-хрест була оберегом, її чіпляли на сволок, де висіла дитяча колиска. Особливо поширеним в українській хаті було оздоблення божників та мисників. У вигляді серветок з ажурно вирізаними краями вони прикрашали полиці буфетів та тумбочок, служили замість фіранок на вікнах навіть у містах у важкі для держави часи, особливо після війни. На простінках між вікнами в українській хаті висіли витинанки з зображенням «дерева життя». На гіллі цих дерев часто розміщуються птахи, внизу біля дерева можна побачити людські постаті чи силуети звірів. Це символ родини, роду і є типовим для всіх регіонів України.

Відомі майстри українських витинанок: Дмитро Мимрик (Тернопільщина) Софія Приймак (смт Петриківка Дніпропетровської області), Любов Процик (Львів), Людмила Лузгіна (Запоріжжя), Галина Хміль (Київ), Андрій Пушкарьов (Дніпро).

Календарик

День вегана

Сьогодні міжнародний день вегана, який відзначається з 1994 року 1 листопада.

Веганізм (веганство) - це спосіб життя, який характеризується, зокрема, надзвичайно ретельним вегетаріанством. Вегани харчуються і користуються тільки рослинними продуктами, без компонентів тваринного походження.

Слово «веган» створив підданий Великобританії Дональд Уотсон з перших трьох та останніх двох букв англійського слова «vegetarian» (українське «вегетаріанський»). Вегани не тільки вилучили зі свого раціону м'ясо і рибу, але і будь-які інші продукти тваринного походження - яйця, молоко, мед тощо. Вони не носять одягу зі шкіри, хутра, вовни, шовку і навіть не користуються продуктами, які тестувалися на тваринах.

Причини відмови можуть бути різними, але головна - небажання бути причетним до вбивства тварин і жорстокого поводження з ними.

Вегетаріанські рецепти

Буряковий фалафель

Ця страва вже давно увійшла в звичне життя багатьох українців. Фалафелем – це смажені у фритюрі кульки з нуту, приправлені прянощами. Існує дуже багато рецептів приготування страви. Один із них - далі.

Потрібно взяти 1 ст. л. оливкової олії, 1/2 ч. л. меленої зери, сіль та білий перець за смаком, 400 г відвареного нуту, 200 г дрібно натертого буряка, 50 г манки.

Готовий нут подрібнити у блендері та з'єднати з буряком та іншими інгредієнтами. Мокрими руками виліпити невеличкі кульки та поставити в холодильник на півгодини. Фалафель можна запекти у духовці при 200 градусах за 15-20 хвилин або обсмажити у фритюрі. Подавати краще з овочами та часниковим соусом.

Гарбузовий крем-суп з імбиром

Традиційну французьку страву дуже легко готувати. Але існує кілька рецептів, які відрізняються за складом спецій.

Для супу знадобиться 500 г гарбуза, 200 мл вершків, 2 моркви, цибуля, 20 г вершкового масла, 0,5 ч. л. подрібненого імбиря, сіль, чорний мелений перець за смаком

Гарбуз та цибулю потрібно почистити, а потім зварити до готовності. В кінці додати вершки та довести до кипіння.

Овочі збити блендером до однорідної консистенції й поступово додати розм'якшене масло. Потім все знову збити. Готову страву приправити імбиром, посолити та поперчити за смаком. Також можна додати подрібнену зелень.

Бананový суп з каррі

Такий суп має незвичний пікантний смак з солодким відтінком. Його дуже легко та швидко приготувати.

Для цього знадобиться 4 банани, 2 зубчики часнику, 3 ст. води або овочевого бульйону, цибулина та 1,5 ч.л. порошку каррі.

Банани потрібно почистити від шкірки та нарізати невеликими шматочками. Краще брати стиглі плоди для більш насиченого смаку. Подрібнити слід цибулю та часник.

Вкинути інгредієнти в каструлю, додавши порошок каррі. Все довести до кипіння, а потім врити 30-35 хвилин на невеликому вогні. Готовий суп збити блендером до однорідної маси. Подавати його краще з тортильями або звичайним хлібом.

РЕКЛАМА

РОЗЦІНКИ на рекламу (кв. см)
сторінки внутрішні чорно-білі - 7 грн.
сторінки внутрішні в кольорі - 9 грн.
остання сторінка в кольорі - 10 грн.

НАСІННЯ СОНЯШНИКУ, КУКУРУДЗИ
Pioneer • Syngenta
Euralis Semens • Monsanto
Maisadour Semences
ТОРГОВИЙ ДІМ НАСІННЯ ТМ
Засоби захисту рослин провідних світових виробників та мікродобрива
067-823-46-41

Продам трактор ЮМЗ-6
098-643-47-50

Пишіть:
49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.